

Odvetniška zbornica Slovenije

Komisija za etiko

Odvetnica Alenka Košorok Humar – predsednica

Odvetnik Pavle Pensa

Odvetnik mag. Andrej Janežič

Št. 2139/2024

Ljubljana, 8. 7. 2025

Mnenje

**o skladnosti ravnanja odvetnice [REDACTED]
z načeli in pravili Kodeksa odvetniške poklicne etike**

Komisija za etiko Odvetniške zbornice Slovenije je v skladu s 6. členom Kodeksa odvetniške poklicne etike na podlagi prijave [REDACTED] obravnavala ravnanje odvetnice [REDACTED] ter

sprejela stališče,

da odvetnica s tem, ko je v pogovoru s policistom, ki je zbiral obvestila, razkrila prijaviteljev predlog ter svoje negativno mnenje o predlogu, katerega je prijavitelj podal v sklopu njunega sestanka, ki je potekal po odvetničinem prevzemu odvetniške pisarne nekdanjega prijaviteljevega odvetnika, in je prijavitelj takrat upravičeno pričakoval varovanje poklicne tajnosti, četudi nato med njima ni prišlo do sklenitve pooblastilnega razmerja, ni ravnala v skladu z 51. členom Kodeksa odvetniške poklicne etike.

Obrazložitev:

[REDACTED] (v nadaljevanju prijavitelj) je dne 4. 12. 2024 na Odvetniško zbornico Slovenije (v nadaljevanju OZS) podal prijavo zoper odvetnico [REDACTED]

██████████ (v nadaljevanju odvetnica). V prijavi je navedel, da je z odvetnico stopil v stik, ker je bila določena za prevzemnico spisov njegovega nekdanjega odvetnika, ki je maja 2014 umrl (v nadaljevanju nekdanji odvetnik), ter da naj bi se z odvetnico vsaj dvakrat sestala, pregledala aktualne spise ter se pogovorila o vsebini. Ob tem ga odvetnica ni opozorila, da ne bo varovala odvetniške skrivnosti ter da bo dajala podatke iz spisa tretjim osebam, on pa je prav tako nikoli ni razrešil odvetniške molčečnosti. Odločil se je, da je ne pooblasti za zastopanje. Po pridobitvi sodnega spisa v preiskovalni zadevi se je seznanil z obstojem uradnega zaznamka z dne 18. 11. 2021, ko je odvetnico obiskal kriminalist ter jo spraševal o prijaviteljevi vlogi v različnih pravnih postopkih, katere je odvetnica prevzela od prijaviteljevega nekdanjega odvetnika. Pri tem naj bi odvetnica kriminalistu razkrila podatke, katere je izvedela tako od prijavitelja kot iz spisa. Prijavitelj je izrazil presenečenje nad tem, da se je odvetnica spomnila njenega pogovora izpred 10 let, glede katerega je izrazil dvom, da naj bi potekal tako, kot ga je opisala. Prijavitelj sklepa, da naj bi odvetniščino razkritje informacij vodilo do tega, da se je znašel v kazenskem postopku. Navaja tudi, da naj bi se odvetnica s kriminalistom pogovarjala o vsebini transakcij na fiduciarnem računu nekdanjega prijaviteljevega odvetnika ter tudi glede drugih strank, katerih spise je prevzela, ter je izpostavil osebo, ki se je prav tako znašla v kazenskem postopku (v nadaljevanju tretja oseba).

Odvetnica je v svojem odgovoru na prijavo z dne 23. 12. 2024, dopolnjenem dne 6. 1. 2025, navedla, da prijavitelj ni bil nikoli njena stranka, da pa ga je spoznala po prevzemu pisarne pokojnega kolega, vendar z njim ni bila v mandatnem razmerju, saj je ni pooblastil za zastopanje. Potrdila je, da je dne 18. 11. 2021 v svoji pisarni opravila pogovor s kriminalistom, a naj ne bi razkrila vsebine nobenega spisa svojih strank in naj z ničemer ne bi kršila poklicne molčečnosti v odnosu do svojih strank in prav tako ne poklicne etike. Izpostavila je, da se je kriminalist zanimal za spis tretje osebe, katera je prav tako ni pooblastila za zastopanje. Tudi prijavitelj ni bil pooblaščenec tretje osebe, zaradi česar prijavitelju, ko jo je za to prosil, spisa tretje osebe ni izročila. Odvetnica je izpostavila, da z odgovori na vprašanje kriminalista ni posegla v vsebino domnevnega (neobstoječega) poslovnega odnosa s prijaviteljem ali v odškodninsko zadevo, saj ne s prijaviteljem ne s tretjo osebo ni bila v mandatnem razmerju, s kriminalistom pa se o vsebini spisa oziroma zadeve ni pogovarjala. V zvezi s prijaviteljevo navedbo, da naj je ne bi nikoli razrešil odvetniške molčečnosti, odvetnica navaja, da tega niti ni mogel storiti, saj ni bila nikoli njegova pooblaščenka in med njima ni bilo mandatnega razmerja. Odvetnica zanika tako razkritje kakršnihkoli informacij kot nadalje tudi, da naj bi bilo to razlog za uvedbo preiskave zoper prijavitelja. Iz uradnega zaznamka kriminalista

naj bi bilo razvidno, da jo je kriminalist obiskal le zaradi zadeve tretje osebe, vsa pojasnila naj bi podala z namenom pojasniti svojo aktivnost kot prevzemnice pisarne – to pa je odstop spisa pooblaščenim odvetniški pisarni in prenakazilo zneska na račun pooblaščenice pisarne. Odvetnica prijaviteljeve očitke ocenjuje za prirejene in podane z namenom ustrahovanja, saj je bila v preiskovalni zadevi zoper prijavitelja vabljen kot priča.

Prijavitelj je svojo prijavo dopolnil dne 10. 4. 2025 ter je dodatno izpostavil, da je odvetnica kriminalistu povedala, da naj bi bil prijaviteljev predlog, da bi prejela odškodnino na svoj fiduciarni račun, sumljiv, da naj bi se s prijaviteljem dogovorila, da bo spis tretje osebe prevzela druga odvetniška pisarna, izpovedovala naj bi o transakcijah preko fiduciarnega računa nekdanjega odvetnika, katerim družbam naj bi nekdanji odvetnik denar nakazal, in s kakšnim namenom. Odvetnici je kršitev zaupnosti očital tudi zaradi posredovanja podatka o tem, katera oseba je bila zaposlena pri nekdanjem odvetniku, s katero naj bi kriminalist nato tudi opravil informativni razgovor.

Komisija za etiko je ob skrbni presoji prijave in dopolnitve prijave, pojasnila in dopolnitve pojasnila odvetnice ter vseh predloženih listin, v tej zadevi mnenja, da je odvetnica ravnala v nasprotju z 51. členom Kodeksa odvetniške poklicne etike (v nadaljevanju Kodeks).

Skladno z 51. členom Kodeksa mora odvetnik varovati kot tajnost, kar mu je stranka zaupala ali kar je kot zaupno zanj zvedel. Tudi sam mora vestno oceniti, kaj stranka želi varovati kot tajno. Dolžnost varovanja poklicne tajnosti velja tudi za vsebino odvetnikovega spisa in to tudi po prenehanju zastopanja in pri uničenju arhiva končanih zadev. V predmetni zadevi je odvetnica stopila v stik s prijaviteljem, ki je bil stranka nekdanjega odvetnika, katerega spise je odvetnica prevzela kot prevzemnica njegove odvetniške pisarne. Med prijaviteljem in odvetnico ni prišlo do sklenitve pooblastilnega razmerja, a Komisija za etiko meni, da je bilo prijaviteljevo pričakovanje, da je odvetnica v času njunega srečanja zavezana k odvetniški molčečnosti, povsem utemeljeno. Komisija za etiko se do tega, ali so imele navedbe odvetnice ključen vpliv na potek preiskave zoper prijavitelja, ne more opredeljevati, a ne glede na obstoj ali težo morebitnih posledic, povzročenih v povezavi z razkritjem zaupnih informacij, so odvetniki vedno, razen v zakonsko ali s Kodeksom predvidenih izjemah, zavezani k spoštovanju načela poklicne tajnosti ter morajo skrbno varovati vse informacije, ki jih v vlogi odvetnika prejmejo od strank, oziroma kar v vlogi odvetnika za stranko izvedo.

Poleg tega je iz navedb prijavitelja in odvetnice razumeti, da je bil eden od namenov njunega srečanja tudi morebitna sklenitev pooblastilnega razmerja, do

česar pa potem ni prišlo. Ob tem Komisija za etiko izpostavlja tretji odstavek 73. člena Statuta OZS, ki določa, da je prevzemnik pisarne dolžan in upravičen, da do izjave stranke zastopa njeno korist tudi brez posebnega pooblastila. Omenjena določba odvetniku prevzemniku nalaga ravnanje v korist stranke odvetnika, katerega pisarno je prevzel, četudi ne pride do sklenitve pooblastilnega razmerja. Na ta način so strankini interesi zaščiteni tudi v tem »prehodnem« obdobju, ki traja vsaj do dokončne in nedvoumne izjave strank, glede tega kako nameravajo nadaljevati svoje posle: bodisi same bodisi s pooblastitvijo prevzemnika ali drugega odvetnika.

Komisija za etiko nadalje izpostavlja, da je potrebno načelo poklicne tajnosti razlagati široko in zgolj dejstvo, da med stranko in odvetnikom po sestanku, na katerem stranka odvetniku razrije zaupne informacije, do podpisa pooblastila ne pride, samo po sebi ne pomeni, da je zato odvetnik odvezan molčečnosti oziroma varovanja zaupnosti. Prijavitelj odvetnici očita kršitev poklicne tajnosti glede več njenih izjav podanih v sklopu razgovora s kriminalistom dne 18. 11. 2021, ob tem Komisija za etiko pojasnjuje, da je bila odvetnica kot prevzemnica odvetniške pisarne nekdanjega odvetnika glede fiduciarnega računa dolžna poročati policiji, a je z opisom vsebine sestanka s prijaviteljem prekoračila meje poklicne tajnosti. Iz uradnega zaznamka kriminalista z dne 18. 11. 2021 je namreč razvidno, da je navedla, da ji je prijavitelj »predlagal, če bi lahko tudi ona prejela denar na svoj odvetniški račun in da je teh zadev še več, kar pa je odklonila, ker se ji je zadeva glede na vrsto izkazane poškodbe pri delu in višino nakazanih sredstev na fiduciarni odvetniški TRR nekdanjega odvetnika zdela sumljiva«. Ne samo, da je odvetnica kriminalistu opisala vsebino prijaviteljevega predloga, podanega v sklopu sestanka, dodatno je izrazila še negativno vrednostno sodbo o njegovem predlogu, in le-tega označila za sumljivega. Pri tem ni šlo za katero od izjem iz 53. člena Kodeksa, ki določa, v katerih primerih je odvetnik razrešen dolžnosti varovanja tajnosti. Tudi dejstvo, da je sestanek, v sklopu katerega je prijavitelj podal zadevni predlog, potekal v odvetničini pisarni, še dodatno utemeljuje prijaviteljevo pričakovanje, da bo odvetnica predlog varovala kot tajnost. Hkrati ni razvidno, da bi imela odvetnica kakršnekoli razloge, na podlagi katerih bi lahko ocenila, da prijavitelj vsebine sestanka ne bi želel varovati kot tajne. Da se sestanek ni zaključil s podpisom pooblastila ter je prijavitelj svoje spise prevzel, pa ne vpliva na to, da sta bila v času sestanka prijavitelj in odvetnica v odnosu stranka – odvetnik, četudi do sklenitve mandatnega razmerja nazadnje ni prišlo. To velja še toliko bolj, saj je bila odvetnica že zaradi prevzema pisarne nekdanjega odvetnika do prijaviteljeve izjave dolžna in upravičena zastopati njegove koristi tudi brez posebnega pooblastila. Prijavitelj je torej v času

omenjenega sestanka od odvetnice povsem upravičeno pričakoval spoštovanje poklicne tajnosti.

Glede na vse navedeno, je Komisija za etiko mnenja, da odvetnica s tem, ko je v pogovoru s policistom, ki je zbiral obvestila, razkrila prijaviteljev predlog ter svoje negativno mnenje o predlogu, katerega je prijavitelj podal v sklopu njenega sestanka, ki je potekal po odvetničinem prevzemu odvetniške pisarne nekdanjega prijaviteljevega odvetnika, in je prijavitelj takrat upravičeno pričakoval varovanje poklicne tajnosti, četudi nato med njima ni prišlo do sklenitve pooblastilnega razmerja, ni ravnala v skladu z 51. členom Kodeksa odvetniške poklicne etike.

Komisija za etiko
Odvetnica Alenka Košorok Humar – predsednica
Odvetnik Pavle Pensa
Odvetnik mag. Andrej Janežič

